

את קבלת-הפנים למחזה פרוע של השתור-
ללות וביניון.

מטוסו של סאדאת נחת על המסלול
בדיוק בשעה 19.59 במוצאי-השבת. כעבור
שלוש דקות ניצב נשיא מצריים מול השורה
הארוכה של מקבלי הפנים. כל העיניים
הופנו אל הדלת הקידמית של המטוס, שנפ-
תחה בצפייה לראות שם את דמותו של
סאדאת.

אבל ברגע שבו חובר כבש המדרגות
אל הפתח פרצו מתוך המטוס עשרות
עיתונאים וצלמים, שנילוו אל הנשיא
בטיסתו מאיסמעיליה. תוך שניות ספורות
התמלאה הרחבה שבין מישמר הכבוד של
צה"ל לבין התיזמורת הצבאית בעדר שועט
של צלמים שהתרוצצו על-פני השטיח ה-
אדום, נדחקו ודחפו זה את זה כשהם
מקיפים את הפמליה המצומצמת שקרבה
אל המטוס כדי לקבל את פני הנשיא.

גודו של אנשי-ביטחון מצרים וישראל-
לים, שניצב עד אז בשולי הרחבה, הסתער
לעבר הצלמים שסגרו על הנשיא אפרים
קציר וראש-הממשלה מנחם בגין מכל עבר,
אימו להפילם בדחיפות שעה שניצבו ל-
מרגלות המטוס. הם ניסו לפנות את הדרך.
אלא שהיה זה מאוחר מדי. סאדאת כבר
הופיע בפתח המטוס כשהוא מנופף בידו
לעבר הקהל שבא להקביל את פניו.

יותר מאלף עיתונאים וצלמים, שניצבו
על במה מיוחדת מעבר לשורת הנכבדים
שהמתינה ללחוץ את ידי הנשיא המצרי,
לא ראו מרגע זה אלא גוש צפוף של בני-
אדם שהקיף את סאדאת, קציר ובגין,
הסתיר אותם מעיניהם ומעיני המצלמות.
לשווא ניסו שומרי-הראש הגברתנים של
המישמר האישי של סאדאת להרחיק בכוח
את המתפרצים. מה שנועד להיות טכס



הביאנו המאורגן



הם יחרסו לנו את השלום! זעק
בחרדה רבי-סרן של מישמר-הגבול,
שפקד על פלוגה של חובשי כומתות ירר
קות. הוא עצם את עיניו כאילו אינו רוצה
לחזות בקטאסרופה העומדת להתחולל מול
פניו.

אנשי מישמר-הגבול, ללא נשק, הופקדו
לשמור על הסדר ברחבה המקושטת שלפני
בית-הנתיבות בנמל-התעופה בן-גוריון.
שם עמד להיערך טכס קבלת-הפנים ל-
נשיא מצריים, בנחיתתו ההיסטורית בלוד.
הכל אורגן כדי לשוות למעמד אופי של



הרתו של מוטה בראיון עיתונאי, שבו טען כי מסע סאדאת
לישראל עלול להיות תכסיס הונאה. בתמונה למעלה נראה
סאדאת על כבש המטוס אשר הביאו ללוד. בתמונה
מימין הוא נראה סוקר את מישמר-הכבוד של צה"ל.

..לא בילפתי!
אומר נשיא מצריים אנוואר
אל-סאדאת לרמטכ"ל צה"ל,
רבי-אלוף מרדכי גור, כשהוא מעווה את פרצופו לעומתו, לקול
צהלתם של גולדה מאיר ויצחק רבין. בכך התייחס סאדאת להצ-

ממלכתי מסודר ומאורגן הפך התרוצצות
פרועה ומבולגנת, שנמשכה אפילו בעת
נגינת ההימנונים וסקירת מישמר-הכבוד.
ניסיונם של שומרי-הראש המצריים ועמי-
תיהם הישראלים לגונן על סאדאת רק
הוסיף למהומה הכללית.

אולם, כאשר הסתיימו השעות הארוכות
של ההמתנה והגיע סוף-סוף הרגע המרטיט,
שבו נגעו גלגלי מטוסו של נשיא מצריים
על מסלול הנחיתה, ניראה כאילו הכל היה
לשווא. פרט אחד לא הובא בחשבון ב-
תיכנון הקפדני של הטכס, והוא איים להפוך

טכס ממלכתי מרשים. דיגלי מצריים וישר-
ראל התנופפו ברוח סביב הרחבה. כתובת
ברכה ענקית נפרשה על פני כל חזיתו
של בית-הנתיבות. השטיח האדום נפרש
והוברש ללא הרף. מקומו של כל אדם
שהורשה לחזות בטכס נקבע במדויק.